

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117226839
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:4117226839.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1. R. R. P., nar. XX.X.XXXX, 2. R. P., nar. XX.XX.XXXX, 3. K. P., nar. XX.XX.XXXX, všetky bytom ako matka, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1, deti rodičov - matky: O. P., nar. XX.X.XXXX, adresa A. - Z. XXX, t. č. X. XXX a otca: R. P., nar. XX.XX.XXXX, adresa A. - Z. XXX, t. č. V., I. X, o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté deti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 19P/119/2017-75 zo dňa 28.5.2018, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í t a k**, že:

Súd s účinnosťou od 25.8.2017 **z n i ž u j e** výživné otca pre maloletú R. R. zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 80,- Eur mesačne, pre maloletého R. zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 70,- Eur mesačne a pre maloletú K. zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 50,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 15C/133/2011-33 zo dňa 13.10.2011 v časti výšky výživného otca pre maloletú R. R., pre maloletého R. a pre maloletú K..

II. Vo zvyšnej zamietajúcej časti návrhu otca na zníženie výživného za obdobie od 25.7.2017 do 24.8.2017 pre každé maloleté dieťa a ďalej od sumy 79,99 Eur mesačne až do sumy 27,13 Eur mesačne pre maloletú R. R., od sumy 69,99- Eur mesačne do sumy 27,13 Eur mesačne pre maloletého R. a od sumy 49,99 Eur mesačne až do sumy 27,13 eur mesačne pre maloletú K., odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na zníženie výživného pre maloleté deti zamietol a výrokom II. rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 63 ods. 1, § 75, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, ako i s poukazom na ust. § 121 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného je nedôvodný. Výživné na maloleté deti bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 15C/133/2011-33 zo dňa 13.10.2011 právoplatným dňa 13.10.2011, ktorým bol otec zaviazaný k plateniu výživného 100,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa. Otec má ďalšie

tri maloleté deti, a to Q., nar. X.X.XXXX, B., nar. X.XX.XXXX a R., nar. XX.X.XXXX. Na Q. má určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 50,- Eur mesačne a na B. 100,- Eur mesačne. Otec žije v spoločnej domácnosti s manželkou, s ktorou sa zosobášil dňa 24.11.2017 a s ich spoločným synom R. a dcérou manželky A., nar. XX.X.XXXX, ktorej otcom je Y. A.. Žijú v 2-izbovom byte, kde náklady na bývanie predstavujú približne 300,- Eur mesačne. Manželka je na rodičovskej dovolenke s R.. Naposledy súd rozhodoval o návrhu otca na zníženie výživného rozsudkom č. k. 16P/206/2014-146 zo dňa 29.11.2016 tak, že ho zamietol. Preto súd v tomto konaní skúmal iba prípadnú zmenu pomerov, ktorá nastala v období od posledného rozhodnutia, berúc tiež do úvahy okolnosti, ktoré súd prípadne nezohľadnil v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Podľa otca jedným z dôvodov zmeny pomerov na jeho strane mala byť skutočnosť, že od posledného rozhodnutia bol vo výkone väzby v období od 31.1.2017 do 25.7.2017. Pretože otec podal predmetný návrh dňa 25.8.2017, t.j. v období, kedy dôvod väzby už pominul, súd uzavrel, že tento dôvod prechodného charakteru neodôvodňuje zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Navyše mal súd za to, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa na spätné priznanie zníženia vyživovacej povinnosti a nič (ani výkon väzby) nebránilo otcovi v tom, aby podal návrh skôr. Ďalšia zmena pomerov mala na strane otca nastať z dôvodu pribudnutia vyživovacej povinnosti voči mal. R., nar. XX.X.XXXX. V poslednom rozhodnutí sa pritom súd vysporiadal s existenciou ďalšej vyživovacej povinnosti otca voči mal. B.. Otcovi pribudla vyživovacia povinnosť voči mal. R. a zároveň k manželke, ktorá je t.č. na rodičovskej dovolenke. Tieto okolnosti súd vyhodnotil ako okolnosti svedčiace o zmene pomerov na strane otca.

3. Ďalej prvoinštančný súd zistil, že zmena pomerov nastala aj na strane maloletých detí, a to vzhľadom na uplynutie času od poslednej úpravy výživného v roku 2011. Deti sú v súčasnosti všetky školopovinné a matka nezohľadnila žiadne výdavky na mimoškolské aktivity, hračky, rekreáciu. Z návrhu v konaní sp. zn. 16P/206/2014 vyplýva, že otec bol v danom čase nezamestnaný. V súčasnosti otec uviedol, že v období r. 2014 do 8/2017 mal príjem z predaja motorových vozidiel v sume aj 5.000,- Eur za obdobie 3-4 mesiacov. V čase posledného rozhodovania zarábala približne 1.000,- Eur mesačne. Od 21.8.2017 pracuje v spoločnosti D., s.r.o. ako vodič, s tým, že v období 10-12/2017 bol jeho priemerný mesačný príjem 431,06 Eur. Otec uviedol, že jeho príjem je v priemere od 450-500 Eur mesačne s tým, že časť mzdy je mu vyplácaná v hotovosti vo výške približne 50-100 Eur. Pracuje na plný pracovný úväzok, 12-hod. smeny. Náklady na bývanie otec tvrdil vo výške 300,- Eur mesačne. Otec je v súčasnosti v skúšobnej dobe z dôvodu odsúdenia v 7/2017 za krádež motorového vozidla s tým, že mu bolo probačným úradníkom uvedené, že by nemal pracovať v „oblasti áut“. Otec uviedol, že má sťaženú možnosť pracovať v zahraničí, nemá však súdom stanovený zákaz činnosti. Od posledného rozsudku mal možnosť pracovať pre iného zamestnávateľa, ktorý mu ponúkol mesačnú mzdu 900,- Eur, čo však otec odmietol z dôvodu, že v takom prípade by mu zamestnávateľ zrážal vyššie čiastky zo mzdy kvôli exekúciám. Súd preto pri stanovení vyživovacej povinnosti vychádzal zo sumy 900,- Eur mesačne, nakoľko túto možnosť otec mal a odmietol z neprijateľného dôvodu, že by mu zamestnávateľ zrážal vyššie sumy, nakoľko výživné predstavuje prednostnú pohľadávku. Sumu priemerného zárobku 1.000,- Eur v čase posledného rozhodovania otec nijako nepreukázal, ale aj v takom prípade by bol v rozdiel v príjmoch 100,- Eur mesačne, čo podľa súdu nepredstavuje vzhľadom na plynutie času podstatnú zmenu pomerov z dôvodu nižšieho zárobku. Súd nevzal do úvahy, že na otca sú vedené viaceré exekúcie, nakoľko výživné predstavuje prednostnú pohľadávku. Otec tiež vlastní a používa 4-ročné motorové vozidlo Volkswagen Passat, teda pomerne nové vozidlo vyššej rady. Súd uzavrel, že vzhľadom na všetky zistené okolnosti má za to, že príjem a životný štandard otca je vyšší ako uvádza, preto v tomto ohľade nenastala na jeho strane zmena pomerov odôvodňujúca zníženie výživného.

4. Na strane matky súd zistil, že pracuje pre zamestnávateľa T. R. s príjmom vo výške v priemere 500,- Eur mesačne netto. Matka žije v spoločnej domácnosti s rodičmi a deťmi v rodinnom dome, kde sú výdavky na bývanie približne vo výške 300,- Eur mesačne s tým, že by mala prispievať sumou 100,- Eur mesačne, čo však často neplní a finančne jej pomáhajú rodičia a brat. Výdavky na maloleté deti predstavujú mesačne 577,- Eur; 192,33 Eur na jedno dieťa, ktoré súd vyhodnotil ako oprávnené vynaložené na tri maloleté deti a ktoré otec ani nenamietal. S prihliadnutím na vek maloletých detí a osobnú starostlivosť matky podľa súdu neexistuje dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti zo 100,- Eur mesačne na každé dieťa, ani z dôvodu poklesu výdavkov na strane maloletých detí, resp. z iných dôvodov. Otec uviedol, že nepodal návrh na zníženie vyživovacej povinnosti voči mal. B., kde má tiež stanovenú vyživovaciu povinnosť 100,- Eur, pretože s jeho matkou sa vie dohodnúť. Súd tiež zistil, že otec robí rozdiely medzi mal. deťmi aj v tom, že neprejavuje absolútne žiadny záujem o mal. K., iba o ostatné dve deti.

5. Na základe uvedeného prvoinštančný súd uzavrel, že príjem otca a jeho životná úroveň sú preukázateľne vyššie ako tvrdí. Otec má možnosť zlepšiť svoju finančnú situáciu predajom a speňažením hnutelných vecí, ktoré vlastní. Deti majú právo zdieľať životnú úroveň svojich rodičov, pričom matka si v danom prípade nemôže dovoliť ani samostatné bývanie, žije u rodičov, nevlastní žiadny významný huteľný majetok a na živobytie jej osoby a detí jej musia prispievať rodičia a brat, nakoľko jej príjem preukázateľne nepokryva ani výdavky na deti, o ktoré sa osobne stará. Podľa súdu pribudnutie ďalších vyživovacích povinností na strane otca neznamená automaticky zníženie výživného vo vzťahu k ostatným deťom. Povinný rodič je ako zodpovedná dospelá osoba povinný zabezpečiť si pre prípad nárastu vyživovacích povinností zodpovedajúci príjem tak, aby v rámci jeho možností a schopností žiadne z jeho maloletých detí neutrpeľo v súvislosti so životným výberom rodiča ujmu.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom jeho rozsahu odvolanie otec, poukazujúc na dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti vyhovie. Dôvodil, že nakoľko bol v roku 2017 od januára do júla vo väzbe, nemohol dosahovať žiadny príjem a rovnako mu to znemožnilo bezprostredne po prepustení dosahovať príjem v dôsledku prerušenia jeho pracovných povinností. V čase posledného rozhodovania dosahoval príjem 1.000,- Eur mesačne, aktuálne má preukázateľne príjem od 450 - 500 Eur mesačne. Napriek tomu súd s poukazom na hodinky a okuliare svojvoľne uzavrel, že príjem a životný štandard otca je vyšší ako uvádza, teda zmena pomerov na jeho strane nenastala. Otec zmenu pomerov odôvodňuje tiež tým, že má ďalšie vyživovacie povinnosti, k mal. Q. vo výške 50,- Eur mesačne, ďalej k mal. B., nar. X.XX.XXXX a k mal. R., nar. XX.X.XXXX. Otec uviedol, že ak by mala byť vyživovacia povinnosť na všetky jeho deti rovnaká a súd považuje sumu 100,- Eur za primeranú, potom by výživné spolu 500,- Eur nepokrylo ani celý otcov mesačný príjem a jemu by nezostala ani suma životného minima 205,07 Eur, čo je minimálna hranica príjmov fyzickej osoby, pod ktorou nastáva stav jej hmotnej núdze. Odmietnutím zmeny výšky vyživovacej povinnosti k mal. R. a mal. R. R. bude z príjmu otca objektívne nemožné zabezpečiť rovnakú výšku vyživovacej povinnosti k ostatným mal. deťom. Došlo tak k nedôvodnému preferovaniu práva na výživné v prospech R. a R. R. len z dôvodu, že otcova vyživovacia povinnosť bola vo vzťahu k nemu určená chronologicky skôr. Otec preto s napadnutým rozhodnutím nesúhlasí a žiada, aby ho odvolací súd zmenil.

8. Matka odvolací návrh nepodala, k odvolaniu otca sa písomne vyjadrila, pričom uviedla, že s odvolaním otca nesúhlasí, pretože si myslí, že otec neuvádza skutočnú mzdu. Mzda v jeho povolaní a za odpracované hodiny, ktoré uviedol, nie je reálna. Ak by otec zarábal 450-500 Eur mesačne, ťažko by si mohol dovoliť 3 dovolenky za 2 mesiace. Výživné na maloleté deti bolo určené súdom 13.10.2011 sumou 100,- Eur na každé dieťa. Je to optimálna suma na zabezpečenie všetkého, čo deti momentálne potrebujú. Matkine finančné podmienky sa nezmenili. Navyše náklady na deti sa o nejakú sumu zvýšia od septembra 2018, kedy deti nastupujú do školy mimo bydliska, napriek tomu matka nežiada zvýšiť výživné. Matka žiadala, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol a ponechal výživné na mal. deti v sume 100,- Eur mesačne na každé.

9. Otec podal k vyjadreniu matky písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že s ním nesúhlasí, nakoľko mzda, ktorú uviedol, je pravdivá, dôkazom sú výplatné pásky. Otec poprel, že by bol na 3 dovolenkách, ako napísala matka. Uviedol, že peniaze na normálnu dovolenku nemá, bol u sestry, cestu tam aj späť hradila ona. Mesačne mu odchádza z účtu suma 170,- Eur, pretože matka nebola schopná zastaviť exekúciu, ktorú na otca dala cca 3 roky dozadu aj napriek tomu, že otec jej všetky peniaze vyplatil a má na to aj súdne rozhodnutie. Z necelých 300-400 Eur, ktoré otcovi ostávajú, si nemôže dovoliť platiť výživné vo výške 300,- Eur na deti, má rodinu, maloleté deti a bežné mesačné výdavky ako nájom, elektrina, plyn, TV, telefón a elektrina. Preto otec žiadal, aby súd určil výživné vo výške 30,- Eur na jedno dieťa.

10. V ďalšom podaní adresovanom súdu otec uviedol, že matka mal. detí na neho podala trestné oznámenie pre neplatenie výživného. Znova dôvodil, že jeho príjem je oveľa nižší a pribudli mu vyživovacie povinnosti. Pripojil uznesenie OR PZ Šaľa ČVS: ORP-173/VYS-SA-2018 zo dňa 28.9.2018,

podľa ktorého bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie otcovi pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona.

11. Matka ďalšie písomné vyjadrenie k vyjadreniu otca nepodala.

12. Procesný opatrovník maloletých detí samostatný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu otca sa písomne nevyjadril.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. účinného od 1.7.2016 Civilného mimosporového poriadku - ďalej len CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku a vo zvyšnej zamietajúcej časti ho ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade ani nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol.

15. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

16. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

17. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

18. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

20. Podľa § 78 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné

len na návrh (ods. 1). Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia (ods. 2). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (ods. 3).

21. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

25. Podľa § 217 ods. 2 CSP, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

26. Pri rozhodovaní o zmene výživného v zmysle citovaných ustanovení zákona je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

27. Konkrétna výška výživného je teda ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce.

Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

28. Odvolací súd preskúmaním obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, dospel aj k správnym skutkovým záverom, avšak vec čiastočne nesprávne právne posúdil, keď na daný prípad dôsledne neaplikoval ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine v zmysle vyššie uvedených teoretických východísk.

29. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania bolo totiž zistené, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 15C/133/2011-33 zo dňa 13.10.2011, došlo k zmene pomerov tak na strane maloletých detí, teda osôb výživou oprávnených, ako aj na strane oboch výživou povinných rodičov. Na strane maloletých detí zmena pomerov spočíva v tom, že na rozdiel od času poslednej úpravy výživného, sú všetky tri mal. deti t. č. už školopovinné, pričom samotný nástup dieťa do školy, následne aj prechod na vyšší stupeň školského systému, je sám o sebe považovaný za objektívnu skutočnosť, na základe ktorej dochádza k zmene pomerov na strane oprávneného v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine. V danom prípade je ďalšou takouto objektívnou okolnosťou aj uplynutie značného času od poslednej úpravy výživného (t. č. už 7 rokov). Za dané obdobie všetky tri mal. deti vyrástli, čím sa nevyhnutne zvýšili náklady nielen na zabezpečovanie ich každodenných bežných životných potrieb, ale aj náklady súvisiace s ich vzdelávaním, voľnočasovými aktivitami a záujmami. Preto súd správne vyhodnotil, že výdaje uvádzané matkou na všetky tri maloleté deti vo výške 577,- Eur mesačne sú oprávnené vynaložené, pričom v nich matka ani nezohľadnila žiadne výdavky na mimoškolské aktivity, hračky či rekreáciu. Pokiaľ ide o pomery na strane matky mal. detí, bolo zistené, že jej priemerný čistý príjem je 500,- Eur mesačne. Poberá prídavky na každé dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne a raz ročne daňový bonus 776,16 Eur. Spolu s mal. deťmi žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi (starými rodičmi mal. detí), ktorí uhrádzajú výdavky na bývanie, pričom matke podľa jej tvrdení finančne pomáhajú rodičia a brat. Na strane matky je pritom potrebné zohľadniť, že táto si svoju vyživovaciu povinnosť k mal. deťom plní v prevažnej miere predovšetkým svojou osobnou starostlivosťou o mal. deti a vo zvyšnom rozsahu sa na plnení svojej vyživovacej povinnosti podieľa aj finančne, úhradou ich každodenných potrieb, mimoriadnych nepravidelných výdajov, ako aj zabezpečením bývania a stravovania. Len vzhľadom na takto zistené pomery mal. detí a ich matky, by zníženie vyživovacej povinnosti otca neprichádzalo do úvahy, naopak by bolo dôvodným zvýšenie výživného.

30. Avšak v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine je výška výživného oprávnených osôb jednoznačne závislá od možností, schopností a majetkových pomerov povinnej osoby, tu otca maloletých detí. Tieto síce súd prvej inštancie správne zistil, avšak ich nesprávne právne posúdil. Prvoinštančný súd správne ustálil, že v čase poslednej úpravy výživného mal otec príjem 1.000,- Eur mesačne a hoci v súčasnosti preukazuje príjem vo výške 500 až 600 Eur mesačne, je v jeho prípade nevyhnutné vychádzať nie z príjmu ktorý aktuálne dosahuje, ale z potenciálneho príjmu 900,- Eur mesačne, ktorý reálne mohol vzhľadom na svoje schopnosti dosahovať, pokiaľ by sa nevzdal výhodnejšej ponuky zamestnania u zamestnávateľa Cesty Nitra preto, aby mu exekútor nevykonával zrážky zo mzdy za účelom uspokojenia otcových záväzkov. Na strane otca teda od času poslednej úpravy výživného došlo len k minimálnemu zníženiu príjmu z 1.000,- Eur na 900,- Eur mesačne. Tu neobstojí obrana otca, že vzhľadom na to, že bol odsúdený, nemôže vykonávať dovtedajšiu prácu, ako ani dôvod, že v období od 1-7/2017 bol vo väzbe. Otec totiž uviedol, že v júli 2017 bol odsúdený za krádež motorového vozidla na podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov, čo znamená, že sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, a teda situáciu, že bol vo väzbe a následne nemôže vykonávať prácu ako pred odsúdením, si zavinil sám svojím nezodpovedným konaním. Preto nie je možné vychádzať iba z jeho príjmu, ktorý aktuálne dosahuje, ale následky jeho trestnej činnosti spočívajúce v poklese príjmu je nutné podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine posudzovať ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, či zárobku. Preto je potrebné prihliadať na jeho schopnosti a možnosti, ktoré by mohol dosiahnuť, ak by odsúdený nebol. Prvoinštančný súd tiež správne prihliadal na životný

štandard otca, ktorým sa navonok prezentuje (hodinky, okuliare), čo svedčí o skutočnosti, že jeho príjem je v skutočnosti vyšší ako deklarovaný.

31. Jedinou, avšak podstatnou okolnosťou odôvodňujúcou zmenu pomerov na strane otca, že aktuálny počet jeho vyživovacích povinností, na ktoré prvoinštančný súd v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine neprihliadol. Totiž kým, v čase poslednej úpravy výživného mal otec iba tri vyživovacie povinnosti práve k mal. R. R., mal. R. a mal. K., v súčasnosti otcovi pribudli ďalšie tri vyživovacie povinnosti, čo nie je možné nechať bez povšimnutia. Odvolací súd súhlasí s konštatovaním prvoinštančného súdu, že povinný rodič je pre prípad nárastu svojich vyživovacích povinností povinný zabezpečiť si príjem tak, aby žiadne z jeho detí neutrpelo ujmu. Avšak pri rozhodovaní o výživnom treba zohľadniť, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča. Otec má ďalšie tri maloleté deti, a to Q., nar. X.X.XXXX, B., nar. X.XX.XXXX a R., nar. XX.X.XXXX. Na mal. Q. má určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 50,- Eur mesačne a na B. vo výške 100,- Eur mesačne. Otec žije v spoločnej domácnosti s manželkou, s ktorou sa oženil 24.11.2017, ich spoločným synom R. a dcérou manželky A., nar. XX.X.XXXX. Žijú v 2-izbovom byte, kde náklady na bývanie predstavujú približne 300,- Eur mesačne. Nakoľko je otcova manželka t. č. na rodičovskej dovolenke, je do určitej miery otec povinný plniť si vyživovaciu povinnosť aj k nej. Počet aktuálnych vyživovacích povinností otca, jednoznačne je okolnosťou spôsobujúcou podstatnú zmenu pomerov na jeho strane, ktorú skutočnosť prvoinštančný súd náležite nezohľadnil.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, posúdiac možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov osobitne, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletých detí, ako boli preukázané v konaní pred prvoinštančným súdom, opierajúc sa o výsledky prvoinštančným súdom vykonaného dokazovania, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na zmenu pomerov na strane otca spočívajúcu v pribudnutí troch nových vyživovacích povinností, je zníženie vyživovacej povinnosti otca dôvodné, avšak nie v ním navrhovanom rozsahu až na sumu 30,- Eur, resp. 27,13 Eur mesačne na každé dieťa, ale s ohľadom na vek maloletých detí, v prípade mal. R. R. na sumu 80,- Eur mesačne, v prípade mal. R. na sumu 70,- Eur mesačne a v prípade mal. K. na sumu 50,- Eur mesačne. Zároveň je potrebné uviesť, že súd pri stanovení vyživovacej povinnosti otca nemohol prihliadať k výživnému určenému k mal. Q. vo výške 50,- Eur mesačne a mal. B. vo výške 100,- Eur mesačne, nakoľko vzhľadom na zmenu pomerov, je nevyhnutná úprava výživného ku všetkým maloletým deťom povinného otca, pričom mal. Q. (8 rokov), mal. B. (4 roky) a mal. R. (2 roky) sú deti oveľa mladšie ako mal. R. R. (13 rokov), mal. R. (12 rokov) a mal. K. (10 rokov). Vo zvyšnej časti, považoval odvolací súd návrh otca na zníženie výživného za nedôvodný, pretože nezistil také jeho majetkové alebo príjmové pomery, ktoré by umožňovali platenie tak nízkeho výživného. Vzhľadom na počet vyživovacích povinností, je otec zo svojho príjmu (900,- Eur) povinný plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť v maximálnom možnom rozsahu. Tiež je na strane otca nevyhnutné zohľadniť, že sám uvádzal, že v období rokov 2014-2017 pracoval s autami, ktoré nakupoval a predával, pričom si bol schopný zarobiť za obdobie 3-4 mesiacov sumu aj 5.000,- Eur, čiže z uvedeného obdobia pri rozumnom hospodárení musí disponovať aj určitými úsporami. Otec tiež vlastní 4-ročné motorové vozidlo Volkswagen Passat, teda svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá má zásadne prednosť pred akýmikoľvek inými plneniami, môže plniť aj prípadným predajom tohto majetku, čím zároveň ušetrí aj pravidelné náklady na motorové vozidlo (poistky, pohonné hmoty, opravy, servisné prehliadky atp.). Prvoradým záujmom každého rodiča by totiž malo byť dôsledne sa starať o výživu svojich detí, ktorá vyživovacia povinnosť má prednosť pred takými výdavkami rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, pričom s ohľadom na túto skutočnosť, je otec prípadne povinný nájsť si iné výhodnejšie zamestnanie, kde by mohol dosahovať príjem aj vyšší ako 900,- Eur mesačne, nakoľko je všeobecne známe, že aktuálna nezamestnanosť v Trnavskom kraji je veľmi nízka, všeobecne je veľký dopyt firmami po zamestnancoch, keď mnohé výrobné spoločnosti sú vzhľadom na nedostatok zamestnancov nútené dovážať ich zo zahraničia, pričom ponúkajú mzdu vyššiu ako 900,- Eur mesačne netto a k tomu rôzne zamestnanecké bonusy. Vzhľadom na uvedené, obrana otca, že nemôže dosahovať príjem, aby zabezpečil adekvátnu výživu svojich mal. detí a zároveň dostatočne pokryl svoje mesačné výdaje je nedôvodná. Nárast vyživovacích povinností otca však bolo nevyhnutné zohľadniť, avšak zároveň so zohľadnením zmeny pomerov maloletých detí.

33. Odvolací súd preto ustálil, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na mal. R. R. vo výške 80,- Eur mesačne, na mal. R. vo výške 70,- Eur mesačne a na mal. K. vo výške 50,- Eur mesačne, vzhľadom na čo napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu v súlade s ust. § 388 CSP zmenil tak, že vyživovaciu povinnosť otca znížil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto

rozhodnutia. Výživné bolo znížené v súlade s ustanovením § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine s účinnosťou od začatia konania, t. j. od doručenia návrhu otca na zníženie výživného na súd - od 25.8.2017. V zmysle ustanovenia § 121 Civilného mimosporového poriadku, súd zároveň rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 15C/133/2011-33 zo dňa 13.10.2011 v časti výšky výživného otca pre maloleté deti R. R., R. a K..

34. Pretože sa otec podaným návrhom domáhal zníženia výživného pre maloleté deti už odo dňa 25.7.2017, pričom žiadal znížiť výživné pre každé maloleté dieťa až na sumu 27,13 Eur mesačne, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej zamietajúcej časti návrhu otca na zníženie výživného (t. j. za obdobie od 25.7.2017 do 24.8.2017 pre každé maloleté dieťa a ďalej od sumy 79,99- Eur mesačne až do sumy 27,13 Eur mesačne pre maloletú R. R., od sumy 69,99- Eur mesačne do sumy 27,13 Eur mesačne pre maloletého R. a od sumy 49,99- Eur mesačne až do sumy 27,13 eur mesačne pre maloletú K.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

35. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 a § 58 CMP s použitím § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov ani návrh na náhradu trov konania v zmysle § 57 CMP nepodal.

36. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa štvrtej časti CMP (§ 370 až 391) sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP). Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhl. MS SR č. 207/2016 Z.z.